

Kalklövskog

Definition.

Lövträdsdominerade bestånd på kalkrik mark eller annan mark med hög halt av baskatjoner. Andelen ädellövträd understiger alltid 50 % av grundytan. Naturvärdet kan även bestå i en kombination av hög kalkhalt och hög luftfuktighet eller någon annan abiotisk faktor. Biotopen finns i hela landet. I norra Sverige är det i första hand i kalktrakterna i Jämtland och Västerbottens inland.

Kännetecken.

Kalklövskogen kan ha lång trädkontinuitet men behöver inte nödvändigtvis ha det eller vara påtagligt rik på död ved. Ofta finns dock dessa faktorer med i större eller mindre utsträckning vid bedömningen. Beståndet domineras av triviala lövträd, men med inslag av ädellövträd och gran. Fältskiktet är artrikt och innehåller ofta lundarter. Artrikedomen beror till stor del på de abiotiska faktorerna, till exempel kan många intressanta marklevande arter finnas i bestånd på kalkrik mark, moss- och lavfloran kan vara intressant om luftfuktigheten är hög, och så vidare. Sådana värden kan uppstå även om trädskiktet i övrigt förefaller att vara mindre intressant. Kalkpräglade albestånd på frisk mark förs till biotopen örtrika allundar.

Signalarter.

Jungfru marie nycklar, skogsknipprot, guckusko, grönkulla, gulsippa, ormbär, blåsippa, tvåblad, murgröna, tibast, underviol, trumpetmossor, grov husmossa, jordstjärnor, guldkremla, lökspindelskivlingar, små fingersvampar. Se också boken Signalarter, sid. 36–37 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Kalkbjörkskog, lund.

